

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 48Ek/3593/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121503427
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Bučko
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6121503427.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: E.. L. D., X.: XX.X.XXXX, V. L., B. XX, XXX XX L.-R. H., právne zast.: JUDr. Martin Bajuzík, Krasovského 13, 851 01 Bratislava-Petržalka, proti povinnému: H. J., X.: X.XX.XXXX,, V. L. F. XXXX/XX, XXX XX L.-G. o vymoženie 2 392,55 EUR s príslušenstvom, vedenej súdnym exekútorom: Mgr. Boris Halás, so sídlom exekútorského úradu Popradská 70, 822 02 Bratislava 214, pod sp. zn. 397EX 532/21, takto

rozhodol:

I. Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku
z a m i e t a.

II. Súd oprávnenému nárok na náhradu trov exekučného konania v súvislosti s návrhom
povinného na zastavenie exekúcie n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 06. 10. 2021 domáhal od povinného vymoženiu 2 392,55 Eur s prísl., na základe exekučného titulu - Uznesenia Okresného súdu Bratislava IV, sp.zn. 7C/129/2016 zo dňa 22.09.2020 v spojení s Opravným uznesením sp. zn. 7C/129/2016 zo dňa 24.02.2021, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 03.03.2021 a vykonateľnosť dňa 07.04.2021, (ďalej aj „exekučný titul“),

2. Okresný súd Banská Bystrica po preskúmaní návrhu na vykonanie exekúcie a príloh k nemu vydal dňa 18.10.2021 poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi Mgr. Boris Halás, so sídlom exekútorského úradu Popradská 70, 822 02 Bratislava 214 (ďalej ako „súdny exekútor“), ktorý vedie exekúciu pod sp. zn. 397EX 532/21.

3. Súdny exekútor predložil súdu prostredníctvom autorizovaného podania zo dňa 16.12.2021 predmetný návrh povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 19.11.2021, kde uviedol, že povinný podal návrh v zákonnej lehote. Súdny exekútor považuje návrh povinného na zastavenie exekúcie za účelový v snahe vyhnúť sa exekučnému konaniu. Súdny exekútor navrhuje, aby súd návrh povinného na zastavenie exekúcie v celom rozsahu zamietol, nakoľko nenastal žiadny zo zákonných dôvodov uvedených v § 61k ods. 1 Exekučného poriadku na zastavenie exekúcie. Súdny exekútor uviedol, že povinný k dnešnému dňu uhradil neuhradil vymáhanú sumu, a to ani čiastočne. Súdny exekútor súdu predložil súdu vyjadrenie oprávneného zo dňa 13.12.2021. Upovedomenie o začatí exekúcie, doručenkou povinného s dátumom prevzatia 08.11.2021. Z obálky návrh vyplýva, že tento bol podaný na poštovú prepravu dňa 19.11.2021 a z pečiatky súdneho exekútora vyplýva, že návrh na zastavenie exekúcie súdny exekútor prijal dňa 25.11.2021,teda je nepochybné, že povinný podal návrh na zastavenie exekúcie v zákonnej lehote, konštatuje súd.

4. Súd preskúmaním návrhu na zastavenie exekúcie zistil, že povinný navrhol súdu, aby exekúciu zastavil z dôvodu, že sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu. Uvádza, že

poverenie bolo vydané, až po vzniku ex. titulu. dňa 18.10.2021. Uvádza, že súd preskúma žiadosť, návrh, exekučný titul. Podľa oprávneného malo dôjsť k porušeniu zákona v základnom konaní. Uvádza žalobu zo dňa 10.11.2016 a dátumy rozsudkov, pritom poukazuje na ust. § 470 CSP. Uvádza odvolanie, proti plateniu výživného. Uvádza útržkovito ustanovenia Civilného sporového poriadku. Uvádza, že nebol súdom v základnom konaní poučený podľa ust. § 115 OSP. Uvádza, že mali byť dodržané základné princípy čl. 3 ods. 1,2 podľa ktorých je potrebné každé ustanovenie zákona vykladať v súlade s ústavou Slovenskej republiky. Uvádza, že či by súd v základnom konaní postupoval podľa OSP alebo CSP muselo by byť ďalšie konanie v súlade d čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Spomína čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky Uvádza sľub sudcu. Uvádza žalobu datovanú dňa 10.11.2016. Uvádza útržkovito žaloby zo základných konaní. Uvádza že konaním súdu v základnom konaní bola popretá existencia čl. 2 ods. 2, čl. 152 ods. 4, čl. 145 ods. 4, čl. 144 ods. 1, čl. čl. 48 ods. 2., čl 12 ods. 1,4 Ústavy SR. Malo byť rozhodnuté v rozpore s Ústavou SR. Uvádza ako mal rozhodnúť súd, ak sa chcel vyhnúť porušeniu Ústavy SR. Nebol poučený, o tom, že si má nemajetkovú ujmu uplatňovať na Ministerstve spravodlivosti Slovenskej republiky. Uvádza, že strany sporu majú v prejednávanej veci rovné postavenie, okrem prípadu ak povaha veci vyžaduje zvýšenú ochranu jednej strany sporu. To sa dozvedel až na súdnom pojednávaní. Uvádza že podal odvolanie dňa 24.08.2018. Následne mal byť vydaný rozsudok z 30.04.2020 č.k. 3Co/3/2019-179, ktorým bol rozsudok prvej inštancie potvrdený. Mohol podať dovolanie, avšak ho nepodal. Uvádza, že konanie na OS BA IV a KS BA nebolo v súlade so znením zákona. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci., čo má dokazovať list zo dňa 20.11.2019. Spomína otázku nemajetkovej ujmy, mal byť poučený, že je potrebné postupovať podľa zákona č. 514/2003 Z.z.. Uvádza, že žalovanej nemohla priznať nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi. Ďalšie konanie nemohlo vyústiť do vydania upovedomenia o začatí exekúcie. Toto rozhodnutie v prospech žalovanej, nie je možné aj z dôvodu, že súd porušil články ústavy SR. Uvádza, že na Rozsudok KS BA č.k. 3Co/3/2019/179 reagoval 6 stranovým listom s názvom vyjadrenie k rozsudku. Uviedol porušenie princípu právnej istoty. Uviedol, že zjavne nevedeli ako majú reagovať, teda to podľa povinného riešili uznesením, ktoré u malo prísť 29.09.2020 zo dňa 22.09.2020 vydaného OS BA IV, sp. zn. 7C/129/2016. Uvádza, že svoju sťažnosť zo dňa 07.10.2020 (príloha) adresoval predsedníčke OS BA IV. Táto reagovala Upovedomením, v ktorom uviedla, že o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie. Dňa 31.03.2021 prevzal Uznesenie OS BA IV sp. zn. 7C/129/2016, v ktorom bolo rozhodnuté o zamietnutí sťažnosti. Malo podľa neho dôjsť k tomu, že o sťažnosti rozhodovala tá istá osoba, ktorá vydala už predtým rozsudok. Uvádza, že osoba vydávajúca poverenie mala mať k dispozícii 8 strán textu, ktorý potvrdzoval, že exekučné tituly sú v rozpore so zákonom, to majú dokazovať aj listy povinného a text žaloby ale aj text dvoch exekučných titulov. Spomína porušenie Ústavy Slovenskej republiky a nemajetkovú ujmu. Spomína, že žalobca žalobou na súde uplatnil dva samostatné právne nároky, pričom sa domáhal určenia, že žalovaná sa dopustila porušenia čl. 152 ods.4, 145 ods. 4, 144 ods. 1, 48 ods. 2, 12 ods. 1 ústavy SR, Civilného sporového poriadku a zákona o rodine. Spomína text listu zo dňa 07.10.2020. Spomína, že súdom bolo rozhodnuté, tak že znenie CPS ako právne nižšie postaveného právneho predpisu má prednosť pred znením čl. 48ods. 2 v spojení s čl. 12.ods. 1 Ústavy SR. Uvádza rozporný postup súdu s jeho žalobou. Uvádza ďalej útržkovito znenia rozsudkov. Uvádza vyhováranie sa súdov, čím sa má kryť protiústavne konanie súdu, ktorý rozhodoval o jeho odvolaní bez nariadenia pojednávania v rozpore s čl. 48 ods. 2 v spojení s čl. 12 ods. 1,4 Ústavy SR. Na záver uvádza, že z jeho podania ma vyplývať, že jeho návrh na zastavenie exekúcie je oprávnený, teda dôvodný. Malo podľa neho dôjsť k nedodržaniu zákonov a najvyššej právnej normy Ústavy SR, malo dôjsť k zneužitiu právomoci verejného činiteľa. Uvádza, že exekučný súd ma brať do úvahy všetky argumenty a má vyhlásiť exekúciu za neprípustnú, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať. Toto mal súd mať na zreteli ešte pred vydaním poverenia, aj podľa textu exekučných titulov. Takto malo pri vydávaní poverenia dôjsť k popretiu čl. 12 ods. 4 Ústavy SR. Zároveň žiada o nariadenie súdneho pojednávania, tak aby bol dodržaný čl. 2 ods. 2, čl. 152 ods. 4, čl. 48 ods. 2, čl. 12 ods. 1,4 ústavy SR, podľa ktorých musia byť na pojednávaní osobne prítomní obaja účastníci konania.. Ako prílohy uviedol: Vyjadrenie k Rozsudku zo dňa 14.07.2020, Sťažnosť zo dňa 07.10.2020, Požiadavka zo dňa 04.11.2020. Tieto uvedené prílohy boli aj priložené.

5. Oprávnený sa k návrhu povinného vyjadril nasledovne. Oprávnený s návrhom povinného na zastavenie exekúcie v celom rozsahu nesúhlasí. Argumentácia povinného uvedená v podanom návrhu na zastavenie je podľa oprávneného absolútne nedôvodná a v žiadnom prípade nie sú dané iné skutočnosti, ktoré by mali brániť vymáhateľnosti exekučného titulu tak, ako to uvádza povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie. Argumentácia povinného uvedená v návrhu na zastavenie exekúcie je rovnako zmätočná a zjavne účelová s cieľom povinného bezdôvodne oddialiť ďalší priebeh exekučného

konania ako aj oddialiť samotný výkon exekúcie voči nemu. Oprávnený má za to, že exekučný titul - Uznesenie Okresného súdu Bratislava IV 7C/129/2016 - 192 zo dňa 22.09.2020 o náhrade trov konania v zmysle oprávneného Uznesenia Okresného súdu Bratislava IV 7C/129/2016 - 207 zo dňa 24.02.2021 predstavuje exekučný titul, ktorý bol riadne vydaný v súlade so zákonom, a to aj na základe príslušných rozhodnutí vo veci samej, ktoré taktiež boli riadne vydané v súlade so zákonom. Rovnako je potrebné zdôrazniť, že predmetný exekučný titul a opravné uznesenie k nemu sú taktiež príslušným súdom riadne opatrené doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti. Na základe uvedeného má oprávnený za to, že vymáhaný nárok voči povinnému uplatnený v rámci samotného exekučného konania je dôvodný, po práve a existuje, keďže ho povinný do dnešného dňa dobrovoľne nespĺnil. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a argumentáciu oprávneného, oprávnený nesúhlasí so zastavením exekúcie na základe podaného návrhu povinného na zastavenie exekúcie a tento žiada zamietnuť v celom rozsahu.

6. Podľa § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, exekučný titul bol zrušený, je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť, sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

7. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

8. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhol zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

9. Podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

11. Účelom exekučného konania je nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do práv povinného. Uskutočňuje sa za podmienok a predpokladov vymedzených procesnými predpismi s cieľom uspokojiť nárok oprávneného, ktorý mu bol priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, prípadne vo verejnej listine (notárska zápisnica) a dobrovoľne nebol splnený. Exekučný súd je nielen oprávnený, ale aj povinný skúmať zákonnosť exekučného titulu v ktoromkoľvek štádiu už začatého konania a nielen v súvislosti s vydaním poverenia na vykonanie exekúcie, a to napr. aj pre účely zistenia dôvodu pre ktorý by bolo potrebné už začaté exekučné konanie zastaviť (I. ÚS 456/2011).

12. Návrh na zastavenie exekúcie predstavuje inštitút procesnej obrany povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorej účelom je zastavenie v prípadoch vymedzených Exekučným poriadkom. Procesne legitímovaným na podanie návrhu na zastavenie exekúcie súdom je povinný. Exekučný súd v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekučného konania a exekúcie v ňom prebiehajúcej. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý návrh na zastavenie exekúcie podal. V zmysle § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, musí byť návrh na zastavenie exekúcie odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Inštitút návrhu na zastavenie exekúcie nie je opravným prostriedkom proti exekučnému titulu. Návrh na zastavenie exekúcie je podaním vo veci samej a okrem všeobecných náležitostí, musí obsahovať aj vymedzenie dôvodov, pre ktoré má byť podľa povinného exekúcia zastavená. Je vhodné aby návrh na zastavenie exekúcie obsahoval aj návrhy na vykonanie dôkazov na preukázanie tvrdených skutočností. Súd v exekučnom

konaní je viazaný exekučným titulom, na podklade ktorého je vedené exekučné konanie a exekúcia v ňom prebiehajúca. Ustanovenie § 61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré musí súd exekúciu zastaviť, a to bez ohľadu na to, či to účastník konania navrhol. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaného ustanovenia Exekučného poriadku, z ktorého vyplýva, že návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Povinný musí uviesť okolnosti, ktoré podľa neho po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré jeho vymáhateľnosti bránia.

13. Súd sa v tomto prípade zaoberal len argumentáciou účastníkov konania, v tom rozsahu v akom boli tieto tvrdenia významne z hľadiska posúdenia, či tu dôvod na zastavenie exekúcie je alebo nie je a teda zodpovie otázky v zmysle judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorý pripomína, že „právo na spravodlivý súdny proces nevyžaduje, aby súd v rozsudku reagoval na každý argument prednesený v súdnom konaní. Stačí, aby reagoval na ten argument (argumenty), ktorý je z hľadiska výsledku súdneho rozhodnutia považovaný za rozhodujúci“ (porovnaj napr. rozsudok vo veci Ruiz Torija c. Španielsko a HiroBalani/Španielsko, oba z 9. decembra 1994, Annuaire, séria A č. 303 A a č. 303 B) iba na podstatné a ťažiskové otázky, ktoré predostrel povinný vo svojom návrhu.

14. Povinný sa vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie domáhal jej zastavenia z dôvodov že poukazoval najmä na základné konanie, svoje podania v ňom a rozhodnutia v základnom konaní, kde sa domnieva, že mu mali byť porušené práva na spravodlivý proces a upreté základné práva podľa Ústavy Slovenskej republiky. Povinný uvádza tieto skutočnosti útržkovite a zmätočne.

15. Súd uvádza, že exekúcia sa vedie na podklade exekučného titulu, ktorý súd preskúmal po formálnej a materiálnej stránke a je spôsobilým a vykonateľným exekučným titulom, ktorý dosiaľ nebol zrušený alebo zmenený.

16. Exekučný súd konštatuje, že nie je v jeho právomoci preskúmať priebeh konania, v ktorom bol vydaný exekučný titul. Prípadné vady základného konania sa do exekučného konania neprenášajú (pozri uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky z 25.02.2009, sp. zn. 20 Cdo 2041/2007). Exekučný súd nie je oprávnený zrušiť resp. zmeniť exekučný titul - Uznesenie sp. zn. 7C/129/2016 zo dňa 22.09.2020, ktorý vydal Okresný súd Bratislava IV, resp. inak na neho neprihliadať. Exekučné konanie nie je ďalším opravným konaním, ale je to konanie v ktorom sa plnenia priznané exekučnom titulom vymáhajú. Pokiaľ povinný chce zvrátiť tieto účinky a žiada preskúmať konanie, v ktorom bol exekučný titul vydaný nemôže tak urobiť v rámci exekučného konania, ale len prostredníctvom mimoriadnych opravných prostriedkov v rámci civilného procesu, resp. mal ich uskutočniť v rámci riadnych opravných prostriedkov v konaní, ktoré viedlo k vydaniu exekučného titulu tak, aby predmetný exekučný titul nenadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť.

17. Na základe vyššie uvedeného exekučný súd konštatuje, že povinný v návrhu na zastavenie exekúcie neuviedol žiaden dôvod zastavenia tejto exekúcie a ani exekučný súd pri preskúmaní návrhu povinného na zastavenie exekúcie nezistil žiaden dôvod podľa ust. § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, pre ktorý by mala byť táto exekúcia zastavená. Preto exekučný súd návrh povinného na zastavenie exekúcie ako nedôvodný zamietol, tak ako je to uvedené v I. výroku tohto uznesenia.

18. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

19. Podľa § 199a ods. 2 Exekučného poriadku, trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.

20. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

21. Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

22. V ustanovení § 255 CSP v spojení s § 200 Exekučného poriadku sa ako kritérium priznania náhrady trov exekučného konania premieňa zásada úspechu vo veci (zásada zodpovednosti za výsledok sporu) a to tak, že neúspešný účastník je povinný nahradiť úspešnému účastníkovi konania preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené trovy, ktoré tento vynaložil v súvislosti s uplatnením alebo bránením svojho práva. V zmysle § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, exekučný súd súčasne rozhoduje o nároku na náhradu trov konania ako aj o ich výške (k tomu porovnaj aj § 199d Exekučného poriadku). Oprávnený bol v tomto konaní úspešný (súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol), voči povinnému mu tak vznikol nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré mu vznikli v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie (§ 199d ods. 1 Exekučného poriadku). Oprávnený si však v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie žiadne trovy konania voči povinnému neuplatnil. Exekučný poriadok výslovne nerieši situáciu, ak si účastník konania, ktorý na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, žiadne trovy konania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie neuplatnil a ani nevyčíslil. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia Civilného sporového poriadku alebo iného zákona (analogia legis alebo iuris). Súd preto s použitím základných princípov čl. 4 ods. 2 CSP aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie princíp racionálneho zákonodarcu a o náhrade trov exekučného konania oprávneného rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že ak účastník konania o náhradu trov zjavne neprejavil záujem a ani si ich nevyčíslil, je v podmienkach exekučného konania na mieste rozhodnúť tak, že sa mu nárok na náhradu trov daného konania nepriznáva. Prihliadol najmä na skutočnosť, že exekučné konanie je ovládané dispozitívnym princípom a exekučný súd nesmie viesť exekúciu voči povinnému v rozsahu, ktorý oprávnený nepožaduje. Z uvedených dôvodov súd oprávnenému voči povinnému nárok na náhradu trov v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie nepriznal, tak ako je uvedené v II. výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.